

I. OGÓLNE INFORMACJE PODSTAWOWE O PRZEDMIOCIE (MODULE)

Psychologia nieprzystosowania społecznego

Nazwa jednostki organizacyjnej prowadzącej kierunek:	Collegium Humanum Szkoła Główna Menedżerska w Warszawie
Nazwa kierunku studiów, poziom kształcenia:	Psychologia - Jednolite studia magisterskie
Liczba punktów ECTS	3
Język przedmiotu- polski, angielski, inny	polski
Profil kształcenia:	PRAKTYCZNY
Nazwa specjalności:	-
Rodzaj modułu kształcenia: (wskazać właściwe)	Podstawowy / kierunkowy/ specjalnościowy /obowiązkowy/ fakultatywny / <u>praktyczny</u>
Rok / Semestr:	3/6
Osoba koordynująca przedmiot:	
Wymagania wstępne (wynikające z następstwa przedmiotów):	Student przystępujący do nauki przedmiotu powinien dysponować wiedzą z zakresu pedagogiki, psychologii i socjologii dotyczącą zachowań ludzkich. Powinien wykazywać się umiejętnością dostrzegania, analizowania zjawisk społecznych oraz ich interpretacji, a także prezentować postawę zaangażowania w rozwiązywanie problemów społecznych.

II. FORMY ZAJĘĆ DYDAKTYCZNYCH ORAZ WYMIAR GODZIN

	Wykład	Ćwiczenia/ konwersatorium	Laboratorium	Warsztaty	Projekt	Seminarium	Praktyki	Egzamin / zaliczenie	Konsultacje	Suma godzin	Ogółem ECTS
Studia stacjonarne	20	30						4	6	60	3
Studia niestacjonarne	10	20						4	6	40	3

III. METODY REALIZACJI ZAJĘĆ DYDAKTYCZNYCH

Formy zajęć	Metody dydaktyczne -właściwe podkreślić
Wykład/Ćwiczenia	<u>Wykład podający (z prezentacją multimedialną)</u> Wykład problemowy Wykład konwersatoryjny <u>Dyskusja dydaktyczna</u> Ćwiczenia praktyczne pod kierunkiem Ćwiczenia z wykorzystaniem narzędzi informatycznych Metoda przypadków Metoda sytuacyjna Metoda inscenizacji Metoda projektów Gry dydaktyczne (symulacyjne, decyzyjne, psychologiczne) Demonstracja/ pokaz Analiza źródeł

	Praca w grupie
--	----------------

	Debata
--	--------

	Inne
--	------

IV. PRZEDMIOTOWE EFEKTY UCZENIA SIĘ
Z ODNIESIENIEM DO EFEKTÓW KIERUNKU

Lp.	Opis przedmiotowych efektów uczenia się	Odniesienie do efektu kierunkowego symbol
Wiedza:		
P_W01	Student zna w stopniu pogłębionym ujęcia definicyjne zaburzeń osobowości jako przyczyn niedostosowania i problemów w funkcjonowaniu społecznym oraz zna praktyczne zastosowanie tej wiedzy. Opisuje osobowość psychopatyczną i antyspołeczną.	K_W11
Umiejętności:		
P_U01	Student potrafi rozpoznać problemy nieletnich identyfikując środowisko wpływające negatywnie na dzieci i młodzież. Umie planować i podejmować działania pomocowe w ramach swoich kompetencji z wykorzystaniem wiedzy psychologicznej zgodnie z praktyką zawodową.	K_U16
Kompetencje społeczne:		
P_K01	Student prezentuje postawę świadomość złożoności problemów dzieci i młodzieży, ich delikatności w sferze psychicznej i mogących nastąpić negatywnych skutków swoich decyzji przez co wszelkie czynności podejmuje profesjonalnie z zachowaniem etyki zawodowej.	K_K01
P_K02	Student jest gotów do pracy z osobami nieprzystosowanymi społecznie jest gotowy do podejmowania indywidualnych i zespołowych wyzwań zawodowych.	K_K08
V. TREŚCI KSZTAŁCENIA		
Lp.	Wykład:	Odniesienie do przedmiotowych efektów uczenia się
W1	Zaburzenia osobowości jako przyczyna problemów adaptacyjnych, niedostosowania i problemów w funkcjonowaniu społecznym. Podstawowa terminologia dotycząca zaburzeń osobowości. Zaburzenia osobowości, ekstremalne stany psychiczne, parafilie. Wprowadzanie zmian poprzez psychoterapię.	P_W01
W2	Osobowość psychopatyczna i antyspołeczna. Popęd, afekt i temperament w psychopatii. Relacja z obiektem, mechanizmy obronne i adaptacyjne. Przeniesienie i przeciwprzeniesienie w procesie terapeutycznym osób wykazujących cechy psychopatii.	
W3	Pierwotne mechanizmy obronne osób stosujących przemoc oraz uwikłanych w konflikt z prawem. Wycofanie, zaprzeczanie, onnipotentna kontrola, idealizacja i dewaluacja, projekcja, introjeksja, identyfikacja projekcyjna, rozszczepienie, dysocjacja jako mechanizmy niedojrzałej osobowości.	
W4	Nadużycia i ich skutki w rozwoju osobowości. Diagnoza stanów traumatycznych, praca z żalem i gniewem. Pomoc i psychoterapia ofiar nadużyć i przemocy ze szczególnym zwróceniem uwagi na dzieci i młodzież.	
W5	Resocjalizacja nieletnich sprawców – dylematy, implikacje na temat sposobów zmiany funkcjonowania. Zadania psychologa.	

	Problemy i trudności w psychoterapii sprawców. Psychoterapia jako leczenie zaburzeń. Resocjalizacja poprzez psychoterapię.	
--	--	--

Lp.	Ćwiczenia	Odniesienie do przedmiotowych efektów uczenia się
T1	<p>Nieprzystosowanie społeczne jako problem interdyscyplinarny.</p> <p>Objawy, etiologia i ujęcia definicyjne niedostosowania społecznego. Teorie objaśniające zaburzenia w zachowaniu w świetle literatury przedmiotu oraz współczesnych badań naukowych: organiczna, psychodynamiczna, behawioralna, ekologiczna, socjologiczna, kulturowa. Psychologiczna analiza symptomów nieprzystosowania społecznego dzieci i młodzieży.</p>	
T2	<p>Typologie zaburzeń w zachowaniu i niedostosowaniu społecznym.</p> <p>Typologia Stotta-Konopnickiego i Achenbacha, rozwój zaburzeń w zachowaniu w kierunku przestępczości.</p>	
T3	<p>Psychologiczne podstawy procesu resocjalizacji.</p> <p>Hormistyczne podejście Mc Dougala i Burta. Zagadnienie kanalizacji i sublimacji. Psychodynamiczne podejście do resocjalizacji, rola psychoanalizy Freuda. Podejście behawioralne i proces przewarunkowania. Podejście kognitywno-behawioralne. Granice resocjalizacji. Możliwości psychologa.</p>	
T4	<p>Diagnoza nieprzystosowania społecznego aspekty psychologiczne i resocjalizacyjne.</p> <p>Pojęcie diagnozy resocjalizacyjnej. Diagnoza resocjalizacyjna w ujęciu S. Górskiego. Trójczłonowa diagnoza resocjalizacyjno-penitencjarna według A. Lewickiego, L. Paryzka i B. Waligóry. Podstawowe elementy diagnozy resocjalizacyjnej w ujęciu L. Pytki. Znaczenie diagnoz medycznych i psychologicznych.</p>	
T5	<p>Nieprzystosowanie społeczne na poziomie szkolnym.</p> <p>Wagary, uzależnienia, agresja i przemoc, brak respektu dla szkoły i wychowawców, wiązanie się z negatywnymi grupami. Rola diagnozy danego przypadku dla profilaktyki i interwencji psychologa. Możliwości i ograniczenia w pracy z młodzieżą niedostosowaną społecznie.</p>	P_U01 P_K01 P_K02
T6	<p>Przestępczość nieletnich i młodocianych.</p> <p>Prawnokarna definicja nieletniego i młodocianego. Odpowiedzialność prawna nieletnich. Przestępczość dziewcząt i chłopców z podziałem na kategorie. Zmiany w dynamice i strukturze przestępczości nieletnich i młodocianych - implikacje dla psychologa.</p>	
T7	<p>Wpływ rodziny na nieprzystosowanie społeczne dzieci i młodzieży.</p> <p>System rodzinny a nieprzystosowanie jednostki. Rozkład więzi rodzinnych i dysfunkcyjny dom.</p>	
T8	<p>Patologia zachowań dzieci i młodzieży w grupach społecznych.</p> <p>Wpływ grupy rówieśniczej na nieprzystosowanie społeczne. Subkultury młodzieżowe. Dewiacyjne zachowania kibiców sportowych, przyczyny i skutki. Psychomanipulacje w patologicznych sektach religijnych.</p>	
T9	<p>Profilaktyka patologii społecznej dzieci i młodzieży.</p> <p>Możliwości przeciwdziałania niedostosowaniu społecznemu i patologiom. Pomoc psychologiczna, telefonu zaufania, online. Trening zastępowania agresji. Formy opieki zastępczej, częściowej i całkowitej. Instytucje pomocowe. Podstawowe formy pracy z młodzieżą nieprzystosowaną społecznie.</p>	

VI. METODY WERYFIKACJI EFEKTÓW UCZENIA SIĘ

Forma zajęć, w ramach której weryfikowany jest EU	Metoda weryfikacji –WŁAŚCIWE WYBRAĆ Egzamin pisemny, egzamin ustny, kolokwium, projekt, prezentacja, referat, esej inne	Kategoria weryfikowanych efektów uczenia się: wiedza, umiejętności, kompetencje społeczne WŁAŚCIWE WYBRAĆ
Wykład	Egzamin ustny	wiedza
Ćwiczenia	Aktywność merytoryczna, autoprezentacja	umiejętności, kompetencje społeczne

WARUNKI ZALICZENIA PRZEDMIOTU wskazać właściwe

Zaliczenie wszystkich form zajęć przedmiotu (wykłady, ćwiczenia) na podstawie pozytywnej oceny z egzaminu ustnego, autoprezentacji, a także aktywności merytorycznej.

VII. KRYTERIA OCENY OSIĄGNIĘTYCH EFEKTÓW KSZTAŁCENIA

bardzo dobry (5.0) – 91 -100 %
dobry plus (4.5) – 81 -90 %
dobry (4.0) – 71 – 80 %
dostateczny plus (3.5) – 61 – 70 %
dostateczny (3.0) – 51 – 60 %
niedostateczny (2.0) – poniżej 50 %

VIII. NAKŁAD PRACY STUDENTA – WYMIAR GODZIN I BILANS PUNKTÓW ECTS

Rodzaj aktywności ECTS	Obciążenie studenta	
	Studia stacjonarne	Studia niestacjonarne
1.Udział w zajęciach z bezpośrednim udziałem nauczyciela akademickiego i studentów dydaktycznych (wykłady, ćwiczenia, konwersatoria, projekt, laboratoria, warsztaty, seminaria) – SUMA godzin – z punktu II	60	40
W tym		
1.1..Udział w zajęciach z bezpośrednim udziałem nauczyciela akademickiego i studentów	50	30
1.2..Egzaminy/zaliczenia -liczba godzin	4	4
1.3..Udział w konsultacjach -liczba godzin	6	6
2.– Indywidualna praca własna studenta - liczba godzin – Projekt / esej / studium przypadku / zadanie praktyczne,samodzielne przygotowanie się do zajęć,egzaminów, zaliczeń	15	35
Sumaryczne obciążenie pracą studenta (25h = 1 ECTS) SUMA godzin i ECTS	75 h = 3 ECTS	75 h = 3 ECTS

IX. LITERATURA PRZEDMIOTU ORAZ INNE MATERIAŁY DYDAKTYCZNE

Literatura podstawowa przedmiotu:

Urban. B, Zaburzenia w zachowaniu i przestępczość młodzieży, Kraków 2000
Grzesiuk L. (red.), Psychoterapia. Szkoły, zjawiska, techniki i specyficzne problemy, Warszawa 2000
Zjawiska patologiczne wśród młodzieży i możliwości przeciwdziałań, red. Sołtysiak T., Kowalczyk-Jamnicka M., Bydgoszcz 2007
Szymański A., Niedostosowanie społeczne dzieci i młodzieży. Wybrane problemy, Warszawa 2010

Gingrich P., Psychospołeczne komponenty nieprzystosowania, Lublin 2007

Literatura uzupełniająca przedmiotu:

Madanes C., Przemoc w rodzinie. Psychoterapia sprawców i ofiar, Gdańsk 2004

Herman Levis J., Przemoc. Uraz psychiczny i powrót do równowagi, Gdańsk 1998

Urban B., Zachowania dewiacyjne młodzieży, Kraków 1998

Kozak S., Patologie wśród dzieci i młodzieży. Leczenie i profilaktyka, Warszawa 2007

Urban B., Zachowania dewiacyjne młodzieży, Kraków 1998

Inne materiały dydaktyczne: